

Marie 1200 (Alhambra x Kian) werd tweede bij de Boerenkoevierkiezing van CRV met vier lijsten met een lactatiewaarde boven de 110

BEDRIJFSPROFIEL

namen	Gerben Lammertink (49) en Marloes Lansink (41), Stan (12), Britt (11) en Dieke (7)
aantal melkkoeien	85
aantal stuks jongvee	45
rollend jaargemiddelde	9700 4,70 3,71
levensproductie bij afvoer	75.271 kg
grondgebruik	45 ha, waarvan 20 ha huiskavel
rantsoen	55% graskuil, 30% maiskuil, 15% perspulp

Tijd en aandacht voor de koe voor een langere levensduur

Met een gemiddelde levensproductie van 75.271 kg melk is het bedrijf van Gerben en Marloes Lammertink-Lansink uit Enter dit jaar koploper op de lijst van hoogste levensproductie bij afvoer. Met een beetje geluk, maar vooral dankzij veel aandacht. 'Levensduur komt niet vanzelf, je moet er qua verzorging wel bovenop zitten.'

TEKST GRIETJE DE VRIES

De 85 roodbonte koeien van Gerben Lammertink (49) en Marloes Lansink (41) staan na de weideperiode weer tevreden aan het voerhek te vreten als Gerben en Marloes aan komen lopen. Het bedrijf in Enter behaalde afgelopen mpr-jaar de eerste plaats in de lijst van hoogste levensproductie bij afvoer. In totaal verlieten 10 koeien het bedrijf, met een gemiddelde productie van 75.271 kg melk met 4,41% vet en 3,63% eiwit. Dat resulteerde in 6.047 kg vet en eiwit. De gemiddelde leeftijd van de afgevoerde dieren was 9 jaar en 9 maanden.

Dat het bedrijf bovenaan belandde, was volgens Lammertink wel dankzij een beetje toeval en geluk. 'Het kwam voor ons als een verrassing. Toevallig hebben we afgelopen jaar juist van veel oude koeien afscheid moeten nemen, met producties tussen 50.000 en 118.000 kg melk. Dan schiet het natuurlijk wel snel op.' Maar helemaal geluk hebben is het niet, weet de melkveehouder ook. 'Als je niet goed voor de koeien zorgt, red je dat

natuurlijk niet. En goed zorgen voor het vee is heel belangrijk, daar gaat veel aandacht en tijd in zitten', vertelt de veehouder. Hij wijst naar een van zijn koeien.

'Deze koe bijvoorbeeld, die kwam vorig jaar in de zomer niet overeind. Dan wacht ik niet lang af, want ze gaan het snelste weer staan als ze nog niet vermoeid zijn. Van een bekende, Timmerman in Lemelerveld, leen ik dan een waterbad waardoor de koe gemakkelijker weer kon gaan staan. Maar het strohok is ook goud waard om een koe weer fit te krijgen', is hij van mening. 'Levensduur komt niet vanzelf, je moet er qua verzorging wel bovenop zitten.'

Levensduur is teamprestatie

Het zijn niet alleen de goede zorgen die uiteindelijk een hoge levensproductie opleveren, een groot onderdeel is volgens Lammertink weggelegd voor fokkerij. 'Levensduur is eigenlijk een teamprestatie. Zonder goede samenwerking met de voeradviseur, de dierenarts en de

▲
Na een lange
weideperiode staat
de roodbonte
veestapel weer
op stal

Het bedrijf van
Lammertink en
Lansink in Enter
▼

fokkerij-adviseur waren de koeien nooit zo ver gekomen. We gebruiken bij de stierkeuze SAP en de kennis van Stef Olthof van CRV en letten daarbij vooral op melk, gehalten en beenwerk', geeft hij aan. Hij zet ook veel CRV-Insirestieren in met een plus op productie en gehalten. 'Het draait uiteindelijk om de prijs die je voor melk krijgt. Door te fokken op productie en gehalten zet je daar meteen hoog op in. Onder aan de streep maakt dat veel uit', denkt Lammertink.

Met een gemiddelde eiwitgehalte van 3,71 procent is te zien dat het fokdoel effect heeft, want volgens Lammertink wordt er in het rantsoen geen nadruk gelegd op eiwit. Het rantsoen bestaat uit 7 kg droge stof van de eerste snede uit mei, 4,5 kg van de derde snede uit augustus, 4,5 kg mais en 2,75 kg droge stof uit perspulp. 'Daarbij voeren we nog 1,5 kg eiwitmeel en 21 kg krachtvoer per 100 kg melk. De koeien met de hoogste productie krijgen 7 kg brok. Om te zeggen dat we specifiek op eiwitproductie voeren, dat denk ik niet.'

Gerben en Marloes kijken bij de stierkeuze naar de productiekenmerken, maar daarnaast naar exterieur. Zo hebben ze liever niet te kleine koeien. 'We selecteren op benen, type en op grootte. De koeien moeten het doen op ruwvoer, dat moet er natuurlijk wel in passen.'

De koe die het best voldoet aan die voorkeuren, is Marie 709, een Sonlightdochter van elf jaar die in september de elfde honderdtonner werd op het bedrijf. 'Bij de Boerenkoeverkiezing van CRV dit jaar werd ze vijfde, een heel mooi resultaat. Een van de dochters van Marie 709, Marie 1024, is met 90 punten ingeschreven', vertelt Marloes Lansink.

Een andere koe uit de Mariefamilie, Marie 1200 (Alhambra x Kian), werd bij die verkiezing zelfs tweede, met vier lijsten met een lactatiewaarde boven de 110. Dat de Mariefamilie het goed doet op het bedrijf in Enter, is goed te zien als Gerben door de map met schetsen bladert. 'De eerste Marie werd in 1960 gekocht door mijn vader. Zij deed het goed en gaf veel vrouwelijke nakomelingen. Inmiddels heet 85 procent van de veestapel Marie.' Dat is een teken dat de Maries goed passen bij de bedrijfsvoering van Lammertink. In combinatie met stieren als Kian, Kodak en Sonlight groeide de familie vlot uit, maar ook over nazaten van Brooklyn, Fidelity en Romano zijn de melkveehouders tevreden. Momenteel komen er veel koeien aan de melk van onder andere Rosebud en op het moment zetten ze veel Caudumer Lifesaver in.

Minder zware afkalvingen door angus

Nadat de mooiste en beste koeien zijn aangewezen, lopen Gerben en Marloes door naar de jongste kalveren, die zijn gehuisvest in wat voorheen een zeugenkraamstal was. 'Ik ben derde generatie boer, mijn opa begon met een paar koeien en een paar varkens. Mijn vader Gerard en mijn moeder Truus hebben het bedrijf verder uitgebreid', vertelt Gerben. 'In 1976 is de stal verbouwd, zodat we 45 koeien konden houden en daarbij hadden we uiteindelijk 100 zeugen. Beide takken zijn steeds uitgebreid, maar nu is alleen het melkvee overgebleven.' Hij vult aan dat in 2006 de stal is verlengd en in 2010 de melkstal is vernieuwd. 'In 2014 zijn de laatste varkens weggegaan. We hebben de overgebleven schuren gesloopt en in plaats daarvan een loods neergezet. Behalve het kraamhok, dat was nog goed en kan nu mooi dienen als kalverschuur.'

Wat meteen opvalt, is dat naast de roodbonte kalveren een aantal anguskruislingen staan. Op het onder eind van de veestapel wordt altijd een vleesstier ingezet, maar sinds ruim een jaar zijn ze van Belgisch witblauw afgestapt. 'We hadden veel zware witblauwe kalveren, met dikke koppen, wat het afkalven een stuk moeilijker maakte en waar altijd veel aandacht bij nodig was. Ook als we witblauwe stieren uitkozen die bekend staan om

afkalfgemak. Er zal dus ook wat in de vrouwelijke lijn zitten wat zo'n gewicht oplevert', verklaart Marloes. De afkalvingen gaan met de kalveren van angusstieren wel beter, merkt Gerben. 'De kop is echt wat minder dik, dat scheelt een stuk voor de koe.'

Veel jongvee wordt aangehouden en een deel wordt verkocht. 'We houden 45 stuks jongvee, meer dan we voor vervanging nodig hebben, maar dat is niet heel erg. We kunnen wel een aantal vaarzen kwijt aan andere veehouders die bijvoorbeeld geen eigen jongvee meer opfokken. Maar slachtkoeien gaan op het moment ook duur weg', geeft Lammertink aan.

Afkalfpiek in het najaar

Op het moment zijn er vrij veel jonge kalveren op het bedrijf, aangezien de afkalfpiek altijd tussen eind augustus en november ligt. 'Dat komt nog voort uit de tijd dat er een winterpremie was op de melk, maar het bevalt ons en de koeien goed. Het is nog niet heel koud voor de jonge kalveren en de koeien hebben ook niet meer te maken met de hitte van de zomer', ervaart Gerben. 'We insemineren de koeien nooit binnen drie maanden na afkalven. En als koeien wat meer moeite hebben om drachtig te worden, is dat wat mij betreft ook niet een groot probleem. De tussenkalftijd en het inseminatiegetal liggen hier op 415 dagen en 2,3 inseminaties, maar zolang de koeien melk blijven geven, maak ik me daar geen zorgen om.'

Het najaarsafkalven voorkomt opstartproblemen en heeft nog meer voordelen, volgens de veehouders. Zo is de lactatiepiek in december en januari en de werkdruk in het voorjaar wat lager. Dat komt goed uit, aangezien het voorjaar al druk genoeg is. 'Voordat we de koeien naar buiten laten, maaien we de eerste snede. Dat vroege voorjaarsgras is heel geschikt als ruwvoer, dus dat willen we niet laten liggen. Twee weken later begint het weiden, wat ook altijd voorbereidingstijd nodig heeft', vertelt Gerben.

Ruimte om te weiden

De manier waarop de koeien weiden, is een vorm van stripweiden in een ruim perceel. 'Ze weiden in een stuk van 4 hectare, waarbij ze beginnen met 0,75 ha en dat er dagelijks bijkrijgen, totdat ze daar ongeveer een week tot tien dagen gelopen hebben. Een koe houdt van ruimte, op deze manier krijgt ze dat van ons', geeft Marloes aan. De koeien gaan na een week weer naar een ander perceel op de huiskavel van in totaal 20 hectare. De beweide stukken worden gemaaid voordat het vee er opnieuw inkomt. Tot eind oktober blijven de koeien buiten. 'We halen de 180 dagen weidegang ruim. In die tijd voeren we geen perspulp bij, omdat het verse gras genoeg voedingswaarde heeft. Wel strooien we in het najaar het gras een keer met zout, wat zowel het weidegras als de najaarskuil smakelijker maakt voor de koeien', verklaart Lammertink.

Later in het jaar gaat ook het jongvee naar buiten, inclusief de jongste kalfjes. 'Door de kalveren van jongs af aan te leren weiden heb je er later het minste werk van. Het is wel zo dat de jongste kalveren dicht bij huis lopen, de pinken kunnen ook naar het land dat verderop ligt', vertelt Marloes. De droge koeien gaan niet meer naar de wei, zij staan in de loods waar een deel speciaal is ingericht met ruime ligboxen voor de droge koeien.

'Daar krijgen ze het restvoer van het melkvee en een droogstandsbrokje', vertelt Gerben. 'Dat werkt erg goed, we hebben weinig problemen met het opstarten van de koeien.'

Ook al is het bedrijf ten opzichte van de beginjaren met Gerbens vader flink gegroeid, meer groei is volgens Gerben niet nodig. 'Met 85 à 90 koeien hebben we genoeg. Als het er meer worden hebben we een stuk grotere stal nodig en krijgen we te maken met meer mestafvoer en meer aankoop van voer. Onder de streep blijft er dan een stuk minder over', schat hij in.

De toekomstplannen zijn vooral zo goed mogelijk voor het vee blijven zorgen en de levensduur hoog houden. En wie weet, is er een opvolger onder de drie kinderen. 'Onze kinderen proberen we vroeg bij het bedrijf te betrekken. Ze helpen mee met wat klusjes en we nemen deel aan de kalverkeuring in Ambt-Delden', vertelt Marloes. 'Het is wat te vroeg om te zeggen dat er een opvolger bij zit, Stan is met 12 de oudste, daarna volgen Britt van 11 en Dieke van 7. Wel is duidelijk dat Stan het werk op de boerderij mooier vindt dan school op dit moment. We zullen wel zien hoe het uiteindelijk komt', vult Gerben aan. |

▲
*De elfjarige
Sonlightdochter
Marie 709 werd in
september
honderdtonner*

Extra foto's online

Meer beelden van het bedrijf van Lammertink-Lansink zijn te vinden op de website van Veeteelt.

▶ Fotoserie op veeteelt.nl